Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40597
Copyright: Melk, Benediktinerstift

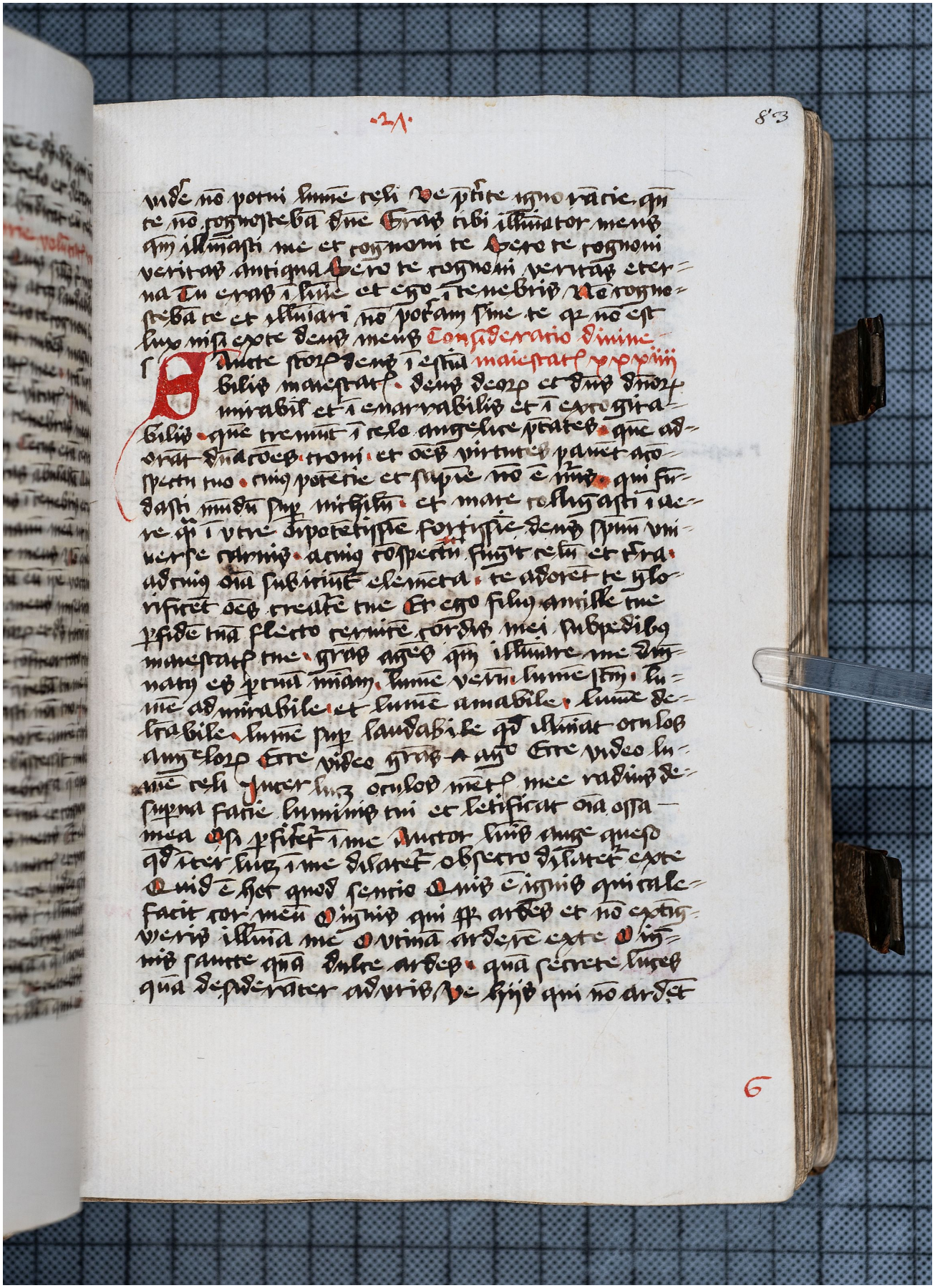

·21· 83

vnde no potui lume reti Ve pfite igno racie qm
te no cognoscebam Ecce Erasti tibi illuminator meus
qm illuminasti me et cognoui te Vere te cognoui
veritas antiqua Vere te cognoui veritas eter
na Tu erasti i luce et ego i tenebris Ve cogno
scebam te et illuiari no potam sine te qz no est
lux nisi a te deus meus Consideratio diuine
Audite stolti deum i esta maiestatis ·xxxiiii·
bilis maiestatis. deus decor et dus dnor
mirabilis et i enarrabilis et i caro gira
bilis. que tremunt i celo angelice prates. que ad
orat dna rocis troni. et ocis virtutis panet ao
spectu tuo. cuius potestis et supre no e finis. qui fu
dasti mundu sup mirabilis. et mare rosbiq asti i ae
re ap i vtre dipotetipse fortitudo deus sum vni
uersi cuncti. a cuius rospectu fugit celu et terra
adunis ona subtiuit elementa. te adoret te glo
rificet ocis creatre tue Et ego filius amisse tue
p fide tua fleto seruire cordis mei subpedibus
maiestatis tue. gras agens qm illuminare me dig
natus es primu miam. lume veru. lume sum. lu
me ad mirabile. et lume amabile. lume de
lectabile. lume sup laudabile qd illuiat oculos
angelorum Ecce video gras a ago Ecce video lu
me celi Inter luz oculos meos mee radius de
supna facie luminis tui et letificat ona ossa
mea Ossa p fitet i me Auctor luis cuius quesso
qd iter luz i me delaret obsecro dilaret exte
Quid e hec quod sentio Quis e ignis qui tale
facit cor meu O ignis qui ff. ardes et no extin
ueris illuia me O vrina ardere exte O ig
nis sancte qua dulce ardes. qua secrete luces
qua deputcrater adviris/ve hijs qui no ardet

6